

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0044/2013

25. 2. 2013

ZPRÁVA

o provedení a uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování
(2010/2043(INI))

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Zpravodajka: Zita Gurmai

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	8
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	12

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o provedení a uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (2010/2043(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na čl. 19 odst. 1 a článek 260 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na směrnici 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování¹,
- s ohledem na pokyny Komise ze dne 22. prosince 2011 k uplatňování směrnice Rady 2004/113/ES v pojišťovnictví s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-236/09 (Test-Achats)²,
- s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 1. března 2011 ve věci C-236/09 (Test-Achats)³,
- s ohledem na zprávu Evropské sítě právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů z prosince roku 2010 s názvem „EU Rules on Gender Equality: How are they transposed into national law?“ (Předpisy EU o rovnosti žen a mužů: jak jsou provedeny do vnitrostátního práva?),
- s ohledem na zprávu Evropské sítě právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů z července roku 2009 s názvem „Sex Discrimination in the Access to and Supply of Goods and Services and the Transposition of Directive 2004/113/EC“ (Diskriminace na základě pohlaví v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování a provedení směrnice 2004/113/ES),
- s ohledem na zprávu Evropské sítě právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů z června roku 2011 s názvem „Transexuálové a intersexuálové: diskriminace na základě příslušnosti k pohlaví, genderová identita a vyjádření pohlavní identity“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 30. března 2004 k návrhu směrnice Rady, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o hodnocení výsledků plánu pro dosažení rovnosti žen a mužů na období 2006–2010 a doporučení pro budoucnost⁵,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

¹ Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

² Úř. věst. C 11, 13.1.2012, s. 1.

³ Úř. věst. C 130, 30.4.2011, s. 4.

⁴ Úř. věst. C 103, 29.4.2004, s. 34.

⁵ Úř. věst. C 236E, 12.8.2011, s. 87.

- s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0044/2013),
- A. vzhledem k tomu, že směrnice 2004/113/ES zakazuje jak přímou, tak nepřímou diskriminaci na základě pohlaví v přístupu k veřejně dostupnému zboží a službám a jejich poskytování bez ohledu na to, zda se jedná o veřejný či soukromý sektor;
 - B. vzhledem k tomu, že se tato směrnice zabývá hledisky spojenými s diskriminací na základě pohlaví v jiných oblastech, než je trh práce;
 - C. vzhledem k tomu, že je zakázáno rovněž méně příznivé zacházení se ženami z důvodů těhotenství či mateřství a totéž platí v případě obtěžování a sexuálního obtěžování a navádění k diskriminaci, kdekoli se nabízí zboží či služby nebo dodává zboží či poskytují služby;
 - D. vzhledem k tomu, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se vhodná opatření k boji proti diskriminaci na základě pohlaví řeší prostřednictvím zvláštního legislativního postupu, který vyžaduje jednomyslnost v Radě a souhlas Evropského parlamentu (čl. 19 odst. 1 Smlouvy o fungování EU);
 - E. vzhledem k tomu, že podle dostupných informací je směrnice provedena ve většině členských států buď přijetím nových právních předpisů, nebo pozměněním stávajících právních předpisů v této oblasti;
 - F. vzhledem k tomu, že v případě některých členských států bylo provedení do vnitrostátního práva neúplné nebo lhůta pro provedení nebyla dodržena;
 - G. vzhledem k tomu, že v některých případech vnitrostátní právní předpisy překračují rámec toho, co vyžaduje směrnice, a vztahují se rovněž na vzdělávání nebo diskriminaci související se sdělovacími prostředky a reklamou;
 - H. vzhledem k tomu, že výjimka uvedená v čl. 5 odst. 2 směrnice způsobila právní nejistotu a možné dlouhodobé právní problémy;
 - I. vzhledem k tomu, že zpráva Komise o používání směrnice, která měla být podle jejích ustanovení předložena v roce 2010, byla odložena, a to nejpozději na rok 2014;
 - J. vzhledem k tomu, že v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 2. března 2011 ve věci C-236/09 (Test-Achats) se uvádí, že čl. 5 odst. 2 této směrnice, který stanoví výjimku pro pojištění a související finanční služby, je v rozporu s uskutečňováním cíle rovného zacházení s muži a ženami a neslučitelný s Listinou základních práv EU;
 - K. vzhledem k tomu, že v důsledku takového rozhodnutí Soudního dvora se příslušné ustanovení po uplynutí přiměřeného přechodného období považuje za neplatné, v tomto případě s účinností od 21. prosince 2012;
 - L. vzhledem k tomu, že dne 22. prosince 2011 Komise zveřejnila nezávazné pokyny s cílem vyjasnit situaci, pokud jde o pojišťovny a související finanční služby;
 - M. vzhledem k tomu, že v souladu s judikaturou Soudu Evropské unie diskriminace proti osobám se změněným pohlavím a diskriminace na základě genderové identity může

představovat diskriminaci na základě pohlaví¹ v politikách a právních předpisech v oblasti rovnosti žen a mužů;

1. vyjadřuje politování nad tím, že Komise nepředložila svoji zprávu o používání směrnice Rady 2004/113/ES, ani nezveřejňuje aktuální údaje o probíhajícím procesu provádění v jednotlivých státech;
2. uznává, že rozsudek ve věci Test-Achats mohl mít dopad na proces provádění v členských státech, poznamenává však, že to samo o sobě nemůže ospravedlnit skutečnost, že zpráva vyžadovaná směrnicí nebyla zveřejněna včas;
3. vyzývá Komisi, aby svoji zprávu a veškeré dostupné údaje zveřejnila co nejdříve;
4. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly konkrétní opatření k vysvětlení ustanovení směrnice a jejích dopadů a uvedly přitom konkrétní příklady s cílem zabezpečit, aby si jak ženy, tak i muži v plném míře osvojili ustanovení této směrnice a aby ji náležitě uplatňovali jako účinný nástroj pro ochranu svých práv v rámci rovnocenného zacházení v přístupu k veškerému zboží a službám;
5. vítá rozsudek ve věci Test-Achats, ale domnívá se, že vytvořil na pojistném trhu trvalou nejistotu; očekává, že vývoj kritérii společnými pro obě pohlaví povede k tomu, že pojistné bude založeno na mnohonásobných rizikových prvcích jednotlivců bez rozdílu pohlaví a s cílem odhalit jakékoli případné diskriminaci založené na pohlaví;
6. domnívá se, že pokyny zveřejněné Komisí – vzhledem k tomu, že nebyly závazné ani legislativní povahy – tuto nejistotu zcela neodstranily;
7. vyzývá Komisi, aby podnikla praktické kroky k řešení tohoto problému a navrhla nový legislativní dokument, který bude s pokyny plně v souladu;
8. bere na vědomí, že odvětví pojišťovnictví by mělo usilovat o to, aby bylo pojistné upraveno v souladu s kritérii společnými pro obě pohlaví, a to uplatněním pojistněmatematických výpočtů na základě jiných než genderových prvků;
9. vyzývá Komisi, aby s odvětvím pojišťovnictví zahájila otevřený neformální dialog o posuzování rizika;
10. vyzývá Komisi, aby představila metodiku, kterou bude používat k měření dopadů rozsudku ve věci Test-Achats na určování cen pojištění;
11. vyzývá Komisi, aby problém analyzovala rovněž se zaměřením na politiku ochrany spotřebitele;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby bedlivě sledovaly vývoj na pojistném trhu, a pokud se objeví jakékoli známky faktické nepřímé diskriminace, aby přijala veškerá nezbytná opatření k řešení tohoto problému, s cílem zabránit neodůvodněným vyšším cenám;

¹ Věc C-13/94 (P. vs S. a Cornwall County Council); Věc C-117/01 (K.B. vs National Health Service Pensions Agency a Secretary of State for Health); Věc C-423/04 (Sarah Margaret Richards vs Secretary of State for Work and Pensions)

13. zdůrazňuje, že tato směrnice se neomezuje jen na oblast pojištění a že širší rozsah působnosti a možnost vývoje této směrnice v oblasti přístupu ke zboží a službám ve veřejné, jakož i v soukromé sféře, je třeba podrobně vysvětlit s cílem zabezpečit, aby byla jak ženám, tak i mužům zaručena možnost plně porozumět rozsahu a účelu této směrnice a následně vhodným způsobem využívat její charakteristiky a možnosti;
14. konstatuje, že ustanovení o přenesení důkazního břemene bylo provedeno do právních předpisů většiny členských států; vyzývá Komisi, aby používání tohoto ustanovení ve všech členských státech sledovala;
15. vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu případy diskriminace související s těhotenstvím, plánování mateřství a mateřství, pokud jde např. o odvětví bydlení (pronájmy) nebo o problémy při získávání úvěrů či přístupu ke zdravotnickému zboží a službám, zejména přístupu k legálně dostupné péči o reprodukční zdraví a péče při změně pohlaví;
16. vyzývá Komisi, aby zvláště bedlivě sledovala jakoukoli diskriminaci související s kojením, včetně možné diskriminace při přístupu ke zboží a službám ve veřejných prostorách a oblastech;
17. vyzývá Komisi, aby monitorovala zavádění a uplatňování směrnice týkající se těhotných žen, které usilují o získání azylu, a které čekají na výsledek své žádosti o azyl, tj. s cílem zajistit jejich začlenění do daných smluv a produktů;
18. se zklamáním konstatuje, že v některých členských státech jsou ženy-podnikatelky, a to především svobodné matky, často diskriminovány v situacích, kdy se snaží zabezpečit si půjčku či úvěr pro své firmy, a stále čelí překážkám, které se zakládají na generových stereotypech;
19. vyzývá Komisi, aby zvažila, zda do oblasti působnosti směrnice nezahrnout obsah sdělovacích prostředků a reklamy, a to vzhledem k jejich významu, jakož i významu vzdělávání pro vytváření, udržování a rozvíjení genderových stereotypů, a narůstající sexualizaci dívek;
20. vyzývá Komisi, aby shromažďovala osvědčené postupy a zpřístupnila je členským státům, a tak poskytovala nezbytné prostředky na podporu pozitivních opatření a zajistila lepší provádění příslušných opatření na vnitrostátní úrovni;
21. upozorňuje na nedostatek efektivnosti některých subjektů v oblasti rovného zacházení zapříčiněné nedostatkem skutečné schopnosti jednat, na chybějící lidské zdroje a nedostatek přiměřených finančních zdrojů;
22. vyzývá Komisi, aby náležitě a podrobně sledovala situaci „subjektů v oblasti rovného zacházení“ zřízených po vstupu směrnice v platnost a aby kontrolovala, zda jsou splněny všechny podmínky stanovené právními předpisy EU; klade zvláštní důraz na skutečnost, že nedostatky v řádném fungování subjektů v oblasti rovného zacházení nelze omlouvat současnou hospodářskou krizí;
23. zdůrazňuje, že je zapotřebí více údajů a větší transparentnost ze strany Komise, pokud jde o probíhající řízení pro nesplnění povinnosti a přijatá opatření;

24. žádá Komisi, aby zřídila veřejnou databázi právních předpisů a judikatury týkající se diskriminace na základě pohlaví; trvá na tom, že je třeba zlepšit ochranu obětí tohoto druhu diskriminace;
25. poukazuje na to, že s ohledem na úlohu vnitrostátních soudů je zapotřebí finanční podpory a koordinace na úrovni EU v oblasti dalšího odborného vzdělávání právníků, kteří se při svém působení zabývají diskriminací na základě pohlaví;
26. poukazuje na to, že je třeba, aby byla směrnice ve všech členských státech provedena včas;
27. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Obecné souvislosti

Směrnice 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (dále jen „směrnice“), znamenala při svém vstupu v platnost 21. prosince 2004 důležitý krok ve vývoji právních předpisů EU o rovnosti žen a mužů.

Směrnice se totiž na úrovni EU vůbec poprvé zabývá rovností žen a mužů a diskriminací na základě pohlaví mimo pracovní oblast. Zakazuje jak přímou, tak nepřímou diskriminaci na základě pohlaví v přístupu k veřejně dostupnému zboží a službám a jejich poskytování bez ohledu na to, zda se jedná o veřejný či soukromý sektor. Zakázané je rovněž méně příznivé zacházení se ženami z důvodů těhotenství či mateřství a totéž platí v případě obtěžování a sexuálního obtěžování a navádění k diskriminaci, kdekoli se nabízí zboží či služby nebo dodává zboží či poskytují služby. Právním základem směrnice byl bývalý článek 13 Smlouvy o ES.

Členské státy měly směrnici podle jejího článku 17 provést do 21. prosince 2007 a Evropská komise měla nejpozději do 21. prosince 2010 vypracovat souhrnnou zprávu obsahující posouzení tohoto provádění.

Po několika odkladech však Evropská komise zpravodajku informovala, že tato zpráva o provádění nebude vypracována dříve než v roce 2014. Navzdory tomu, že zpravodajka opakovaně vyjádřila své zklamání a upozorňovala na to, že zpráva o provádění je naléhavě zapotřebí, stejně jako přesné a aktuální údaje, aby bylo možné provádění směrnice posoudit, Komise toto odložení potvrdila. Podle jejího vysvětlení se v důsledku případu Test-Achats (viz dále) posunuly priority a kvůli změnám, které to vyvolalo v odvětví pojišťovnictví, by byla zpráva o provádění předčasná. Podle názoru zpravodajky je tato zpráva přesto velice potřebná, protože mnohé další aspekty provádění směrnice vyžadují náležitou a včasnou analýzu.

Pojištění a související služby a případ Test-Achats

Směrnice se ukázala být kontroverzní, pokud jde o použití pohlaví jako faktoru při výpočtu výše pojistného a pojistného plnění pro účely pojištění a souvisejících finančních služeb. Čl. 5 odst. 1 směrnice stanoví, že to nesmí vést k rozdílům ve výši pojistného a pojistného plnění. Odchylně od tohoto obecného pravidla však čl. 5 odst. 2 poskytl členským státům možnost rozhodnout do 21. prosince 2007 o povolení přiměřených rozdílů ve výši pojistného a pojistného plnění u jednotlivých pojištěnců, je-li pohlaví určujícím faktorem při hodnocení rizika založeném na příslušných a přesných pojistně-matematických a statistických údajích. Tato výjimka byla udělena bez jakéhokoli časového omezení.

Všechny členské státy tuto výjimku využily s ohledem na jeden či více druhů pojištění (zejména u životního pojištění / anuit). Spor ohledně zákonnosti výjimky, kterou Belgie umožnila v oblasti životních pojištění ve svých vnitrostátních předpisech, však vedl k rozhodnutí Evropského soudního dvora (ESD) ve věci Test-Achats (C-236/09) ze dne 1. března 2011.

Podle tohoto rozhodnutí je čl. 5 odst. 2 směrnice v rozporu s uskutečňováním cíle rovného zacházení s muži a ženami a neslučitelný s Listinou základních práv EU. V důsledku toho se příslušné ustanovení po uplynutí přiměřeného přechodného období považuje za neplatné, a to v tomto případě s účinností od 21. prosince 2012.

Toto rozhodnutí má podstatné hospodářské důsledky, jejichž posouzení je obtížné; vztah mezi pohlavím, příslušností k pohlaví a pojišťovacími produkty je ještě složitější, pokud vezmeme v úvahu také velké množství produktů na trhu. Rozdílné zacházení, pokud jde o určování ceny pojištění, je v zásadě založeno na objektivních určujících faktorech a toto odvětví doposud příslušnost k pohlaví za takový faktor považovalo.

Co se týče spotřebitelů, hlavní obavy jsou následující: lze očekávat okamžité navýšení pojistného u životního pojištění a pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel, zejména u žen.

Jaké sociální důsledky z toho budou plynout, jestliže zde existuje možnost navýšení cen? Toto rozhodnutí by také mohlo mít významný dopad na soukromé důchodové systémy a systémy spoření a obecně by mohlo ovlivnit širší diskusi o přiměřenosti důchodů.

Vzhledem ke krátkému přechodnému období Komise zdůraznila, že podle jejího názoru není úprava právních předpisů nezbytná, a dne 22. prosince 2011 vydala formou sdělení pokyny k provádění.

Podle názoru zpravodajky je zjevně zapotřebí právní jistota a pokyny jsou k zajištění této nezbytné jistoty a soudržnosti použití z dlouhodobého hlediska nedostatečné.

Celkový přehled, pokud jde o provedení do vnitrostátního práva

Podle dostupných informací¹ je směrnice provedena ve většině členských států buď přijetím nových právních předpisů, nebo pozměněním stávajících právních předpisů v této oblasti. V některých případech vnitrostátní právní předpisy překračují rámec toho, co vyžaduje směrnice, a vztahují se rovněž na vzdělávání nebo diskriminaci související se sdělovacími prostředky a reklamou².

V případě některých členských států bylo provedení do vnitrostátního práva neúplné nebo lhůta pro provedení nebyla dodržena. Jako problematická hlediska jsou rovněž uváděny nedostatečná jasnost a nejednoznačnost vnitrostátních právních předpisů či dokonce jejich abstraktní a neurčitá povaha.

Diskriminace související s pohlavím v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování

¹ Zpráva s názvem „Sex Discrimination in the Access to and Supply of Goods and Services and the Transposition of Directive 2004/113/EC“ (Diskriminace na základě pohlaví v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování a provedení směrnice 2004/113/ES), Evropská síť právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů, červenec 2009, vypracovaná na zadání Komise.

² Zpráva s názvem „EU Rules on Gender Equality: How are they transposed into national law?“ (Předpisy EU o rovnosti žen a mužů: jak jsou provedeny do vnitrostátního práva?), (Předpisy EU o rovnosti žen a mužů: jak jsou provedeny do vnitrostátního práva?), Evropská síť právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů, aktualizovaná v roce 2010, vypracovaná na zadání Komise.

Několika otázkám je třeba věnovat zvláštní pozornost, neboť mezi členskými státy se vyskytují rozdíly ohledně diskriminace v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování, které se týkají výkladu definic nebo míry vymáhání, což se odráží také ve vnitrostátní judikatuře.

Byly zaznamenány případy diskriminace související s těhotenstvím a mateřstvím, pokud jde např. o odvětví bydlení (pronájmy) nebo o problémy při získávání úvěrů. Jako problematický se ukázal také přístup ke zdravotnickému zboží a službám, zejména co se týče přístupu k legálně dostupné péči o reprodukční zdraví.

Jedním z hledisek, která je v právních předpisech několika členských států ještě třeba vyřešit, je diskriminace související s kojením. I když samotná směrnice neupravuje diskriminaci vůči rodičům, byla tato forma diskriminace, která je úzce spojená s mateřstvím, označena za problematickou, zejména pokud jde o přístup do veřejných prostor či veřejné dopravy nebo nedostatek vybavení pro rodiče s malými či zdravotně postiženými dětmi.

Podle dostupných informací bylo nahlášeno několik případů obtěžování / sexuálního obtěžování mimo zaměstnání. Z tohoto hlediska by bylo vhodné posoudit také obsah sdělovacích prostředků a reklamu, třebaže to v tuto chvíli přesahuje oblast působnosti směrnice, přičemž by měl být zohledněn význam těchto oblastí ve vztahu ke vzdělávání a jejich zásadní úloha při vytváření, udržování, obnově a rozvíjení genderových stereotypů.

Pozitivní opatření, příznivější zacházení v souvislosti s těhotenstvím

Právní předpisy většiny členských států nabízejí prostor pro pozitivní opatření, ale míra a rozsah, v jakých jsou taková pozitivní opatření umožněna, se liší. Shromažďování osvědčených postupů a jejich zpřístupnění členským státům a poskytování nezbytných prostředků na podporu pozitivních opatření by zajistilo lepší provádění příslušných opatření na vnitrostátní úrovni.

V několika členských státech se vyskytují příznivější ustanovení týkající se ochrany žen, pokud jde o těhotenství a mateřství, ale jedním ze zdůrazňovaných problémů je to, že v některých případech vede pouhé okopírování ustanovení směrnice do vnitrostátních předpisů k nejasnostem, pokud jde o provádění.

Důkazní břemeno, subjekty v oblasti rovného zacházení

Směrnice stanoví přenesení důkazního břemene, odpůrci tedy přísluší prokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení na základě důkazů, které předloží oběť. Toto ustanovení bylo provedeno do právních předpisů většiny členských států v souvislosti s přístupem ke zboží a službám a na vnitrostátní úrovni se stalo předmětem judikatury.

Směrnice zavádí subjekty v oblasti rovného zacházení, které mají takové zacházení prosazovat.

Hlavní otázkou, která vyvstala, je to, že většina členských států sice zřídila „subjekty v oblasti rovného zacházení“, ale nejsou splněny všechny podmínky, jež stanoví právní předpisy EU (pokud jde o jejich schopnost vykonávat dané úkoly nezávisle, jejich kompetence atd.).

Doporučení

Cílem této zprávy je posoudit důsledky a míru provádění směrnice 2004/113/ES v členských státech, aby bylo možné určit stávající mezery a doporučit možná řešení s cílem tyto mezery překonat.

Je třeba zdůraznit význam informací a spolehlivých údajů; v otázce probíhajících řízení pro nesplnění povinnosti a přijatých opatření je ze strany Komise potřeba větší transparentnost. Zřízení veřejné databáze právních předpisů a judikatury ve spojitosti s diskriminací na základě pohlaví by mohlo být dobrým nástrojem pro zlepšení ochrany obětí tohoto druhu diskriminace.

S ohledem na roli vnitrostátních soudů je předpokladem pro účinné provádění také finanční podpora a koordinace na úrovni EU týkající se dalšího odborného vzdělávání právníků, kteří působí v této oblasti.

Co se týče vnitrostátních subjektů v oblasti rovného zacházení, je nezbytné lépe monitorovat, jak tyto subjekty plní své úkoly a zda dodržují požadavky stanovené na úrovni EU, přičemž je nutné podporovat výměnu osvědčených postupů mezi těmito subjekty.

Zásadní je rovněž včasné provedení směrnic do vnitrostátního práva a zpravodajka se domnívá, že v budoucnosti by Komise měla plně využívat své pravomoci, aby motivovala členské státy k provedení směrnic ve lhůtách stanovených tvůrcem právních předpisů (článek 260 SFEU).

Informování občanů EU o jejich právech představuje významné hledisko využívání těchto práv a zajištění lepšího provádění. Důrazně by měla být podporována opatření, jako je pořádání informačních kampaní na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni.

S ohledem na stávající judikaturu jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni, která je výsledkem procesu provádění, by měl být důraz, pokud jde o budoucí právní předpisy na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni, kladen na nutnost včasných opatření s cílem dosáhnout právní jistoty a zavést jasná a jednoznačná ustanovení.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	19.2.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 29 - : 0 0 : 4
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Silvana Koch-Mehrin, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Ulrike Lunacek, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Siiri Oviir, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Silvia Costa, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Licia Ronzulli, Angelika Werthmann